

[Fuglsang.]

27. oktober i år, og hvori de bl. a. siger, at generalforsamlingen udtaler sin interesse for de overvejelser, der gøres i regeringen angående tøjskattens afskaffelse. Derefter siger man noget om, hvordan man mener den bør afskaffes, nemlig etapevis, f. eks. med udviklingen, for derved at modvirke de beskæftigelsesmæssige vanskeligheder, der i modsat fald vil komme, fordi borgerne vil holde deres indkøb tilbage. Skrædderne udtrykte altså herved et håb, som de formentlig har haft grund til at nære, om, at regeringen havde til hensigt i hvert fald at begynde aftrapningen af tekstilskatten, og jeg vil endnu en gang anmodé om velvilje til gennemførelsen af dette, så meget desto mere som jeg, i modsætning til den højtærede finansminister, mener, at tiden burde være inde til det nu.

Det blev jo af den højtærede finansminister udtrykkeligt fastslået, da loven i sin tid blev vedtaget første gang i 1955, at lovens formål var over for en af de mange akutte valutavanskeligheder, vi dengang gennemlevede, at begrænse forbruget og ikke at få flere penge i statskassen. Dette, og ikke tanken om at hindre arbejderne i at få pristalsmæssig dækning, blev angivet som årsag til de sparebeviser, der dengang blev udstedt, men bortset fra det skulle de økonomiske forudsætninger for en sådan forbrugsbegrænsende skat være bortfaldet, sådan som situationen er i øjeblikket.

Jeg har somme tider hørt noget om, at skatten ikke kunne stryges på grund af den gode økonomi og det stigende forbrug, vi har i øjeblikket. Hvis den slags tanker foresvæver nogen, må vi nok have lov til at spørge, hvornår en sådan skat så overhovedet kan fjernes eller rettere, hvis det er sådan — og meget tyder på det — hvorfor finansministre så ikke er så sørlige, at de, når de fremsætter et sådant skatteforslag, siger med det samme: denne skat skal aldrig nogen sinde blive fjernet med min gode vilje. For faktisk er det jo sådan, at tidsbegrænsede skatter er et begreb, der kun eksisterer første gang, en skattelov vedtages, og ikke nogen sinde senere kommer til at virke.

Men også de parlamentariske forudsætninger for skattens afskaffelse skulle være til stede. Det er ikke så forfærdelig

mange dage siden, at det ærede medlem hr. Niels Andersen under åbningsdebatten indflettede en bemærkning om, at han i et eller andet udvalg havde stillet et forslag om at begynde skattens aftrapning, og bebrejdede sagde til oppositionspartierne, at de ikke var hjemme på det pågældende tidspunkt. Jeg ved ikke, hvor oppositionspartierne var henne, det er i denne forbindelse mindre væsentligt, men for mig at se havde det været mere nærliggende, om det ærede medlem i stedet for at tale til oppositionen, hvis standpunkt han i almindelighed kender, havde henvendt sig til dem, som han er nærmere på talefod med, og hvis alle tre regeringspartier kunne granske lidt i deres forskellige valgprogrammer, ville de dér kunne finde mangan nyttig tanke om, hvordan tekstilskatten burde behandles.

Nu kan man sige, at retsforbundet jo ikke kan få gennemført alt, og det er der givet noget om, men hvis retsforbundet nogen sinde har haft noget, som dette parti kan kalde sit hjerte barn, så tør det vist nok være afskaffelsen af tøjskatten, og når partiet end ikke gør en indsats herfor, griber man uvægerligt sig selv i at spørge: har partiet overhovedet været i stand til at få noget for de ministerposter, som det har fået, hele tre, hvoraf ganske vist den ene er uden portefølje? Jeg må erkende, at jeg har aldrig før anet, hvor lidt der, som det har vist sig ved denne ministerpost uden portefølje, kan ligge i en sådan titel.

Også bortset herfra mener mit parti, at tiden må være inde til at fjerne denne uretfærdige skat, og derfor anmoder jeg det høje ting om at se mere velvilligt på vort forslag, end den højtærede finansminister nys gjorde.

Aksel Larsen: Jeg har først en måske formel bemærkning, men jeg synes, det er nødvendigt at fremkomme med den. Den højtærede finansminister gjorde ganske rigtigt forslagsstillerne opmærksom på, at det ikke er en lov fra 1955, det drejer sig om, men en lov fra 1956, som man vil have sat i kraft. Det er fuldkommen rigtigt, og vi, som var med til at behandle loven dengang og var ordførere, husker udmærket, at den var en ændring af loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, en ændring,